Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31247
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

tamen pñciam suam exhibet ut faciem suam nun
me ostendat Infundit suauitatem sed non ostendit
claritatem suauitas itaq; sentitur sed facies non
cernitur Adhuc autem caligo in carmen eius adhuc
chromis in columpna nubis leue quidem est ¶ blan
de quod sentitur sed nubilum omnino qd̃ cernitur
non dum itaq; deus apparet in lumine quamuis
appeat in igne magis tamen in igne accende quam
illuminante Accendit enim affẽtu sed non dum il
luminat intellectum desiderium inflammat sed in
telligentiam nõ dum illuminat In hoc itaq; stadio
anima dilectum sentire pt̃ sed videre non potest ¶ si
videt videt quasi in nocte videt sicut per speculum
¶ in enigmate sed non dum facie ad faciem vt̃ ¶ dicat
Illumina faciem tuam super seruum tuum Igitur ex
isto primo dilõnis gradu agitur ut adeo mens se
pe visitetur sepe refocillatur sepe inebriatur quando
q; admirabilia videnda provocetur In apte enim ta
dem omnia ampliora presumit ¶ sublimiora pos
tulare in tantum ut audeat ¶ dicat Si inuenio gratiam
in oculis tuis oste mihi te ipm̃ Ecce si quid petitur
puto statim tribuatur quamuis intimo desiderio
postuletur Oportet autem sane ardenter petere diligen
ter querere fortiter pulsare ¶ in hijs omnibus per
tinaciter insistere si optata volumus obtinere.

Quine videtur abi iam multum
laborasse ¶ iam pene desisse ¶ qui
conquiuisse qui dixit Vsq; quo ob
liuiscris me in finem Sed quid
omnis qui petit accipit ¶ qui que
rit inuenit ¶ pulsanti aperietur ite
rum fiduciam interiq; tribuit spe
rsimmit ¶ dicat Sequutum te facies mea fa tu d̃ re
Quando ergo mens cum magno studio ardentiq;

quart